

การเตรียมพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อสภาวะโลกาภิวัตน์ท้องถิ่นข้ามท้องถิ่น

The Preparation of Muang Petchabun Local Administrative Organizations on Translocality

ธัญมัย รังสิกรพุ่ม¹ เหมือนฝัน จันสารโสมณ² พัชยา เลือดชัยพฤกษ์³ และ พิสิษฐกุล แก้วงาม⁴
Thanyamai Rangsigarpoom¹, Muanfan Jansansopon², Patchaya Luedchaiyapark³
and Pixitthikun Kaew-ngam⁴

¹²³⁴ อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นบทความวิจัยเชิงคุณภาพ และเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนในรายวิชาโลกาภิวัตน์กับท้องถิ่น ตามหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2555) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประยุกต์ทฤษฎีของนักทฤษฎีคนสำคัญที่ได้มีการบรรยายในรายวิชานั้นคือ ทฤษฎีท้องถิ่นข้ามท้องถิ่นของ อรุณ อัมพาศุริย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจการเตรียมพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อปรากฏการณ์ท้องถิ่นข้ามท้องถิ่นในยุคโลกาภิวัตน์ และ เพื่อสังเคราะห์ภาพรวมการเตรียมพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์ต่อปรากฏการณ์ท้องถิ่นข้ามท้องถิ่นในยุคโลกาภิวัตน์ วิธีการเป็นการพรรณนาวิเคราะห์ โดยการศึกษาทบทวนวรรณกรรม ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง เน้นที่การกำหนดนโยบายของรัฐเป็นแนวทางในแผนปฏิบัติการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์ เก็บรวบรวมข้อมูลกระทำโดยการวิจัยเอกสาร และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 19 แห่ง จำนวน 19 คนเมื่อได้รับข้อมูลทั้งสองประเภทแล้ว จะทำการกลั่นกรองและจำแนกข้อมูลให้ตรงตามวัตถุประสงค์ เพื่อทำการตีความวิเคราะห์และสังเคราะห์เชิงตรรกะ ผลการวิจัยคือภาพรวมการเตรียมพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์ต่อปรากฏการณ์ท้องถิ่นข้ามท้องถิ่นในยุคโลกาภิวัตน์ จะพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์มีการเตรียมพร้อมต่อสภาวะท้องถิ่นข้ามท้องถิ่นในมิติทางเทคโนโลยี มิติทางสื่อมวลชนและข่าวสารข้อมูลเป็นสำคัญ แต่ยังไม่เล็งเห็นความสำคัญของสภาวะท้องถิ่นข้ามท้องถิ่นใน มิติทางชาติพันธุ์ มิติทางการเงิน และ มิติทางอุดมการณ์ มากเท่าที่ควร และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์มีความตื่นตัวต่อปรากฏการณ์ท้องถิ่นข้ามท้องถิ่นในยุคโลกาภิวัตน์ มากกว่าปรากฏการณ์ท้องถิ่นอื่น โดยเฉพาะกับมิติทางชาติพันธุ์

คำสำคัญ : ท้องถิ่นข้ามท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์ แผนปฏิบัติการ

Abstract

This is a qualitative article and a part of a lecture in the subject 'Globalization and Locality' which is assigned in the Bachelor of Political Science (Political Science) curriculum of Petchabun Rajabhat University. This research tried to applied Arjun Appadurai's theory of translocality which is the one of the most important theory in the subject of globalization into an actual research. Objectives of this research were to explore the Preparation of Muang Petchabun Local Administrative Organizations on translocality and to synthesize overall perspective of Muang Petchabun Local Administrative Organizations on translocality. Research methods were Descriptive Analysis, Documentary Analysis from Local Action Plans and In-Dept Interview from 19

key informants which were the representative of Muang Petchabun Local Administrative Organizations. Result of this research was; Muang Petchabun Local Administrative Organizations prompted on translocality phenomenon on the dimension of Technoscape and Mediascape while still had not awarded on the dimension of Etnoscape, Financescape, and Ideoscape. Moreover, Muang Petchabun Local Administrative Organizations which have located in the urban area were more prompted on the translocality phenomenon more than the rural area.

Keywords : translocality, Petchabun Local Administrative Organizations, action plan

1. บทนำ

ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) คือการให้อาเซียนรวมตัวเป็นชุมชนหรือประชาคมเดียวกันให้สำเร็จภายในปี พ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020) แต่ต่อมาได้ตกลงร่นระยะเวลาจัดตั้งให้เสร็จในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) เนื่องจากการแข่งขันรุนแรง เช่น อัตราการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจของจีนและอินเดียสูงมากในช่วงที่ผ่านมา ในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 14 ที่ชะอำ หัวหิน เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2552 ผู้นำอาเซียนได้ลงนามรับรองปฏิญญาชะอำ หัวหิน ว่าด้วยแผนงานจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ค.ศ. 2009-2015) เพื่อจัดตั้งประชาคมอาเซียนภายในปี 2558 ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นอีกองค์กรหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการร่วมกันพัฒนาและขับเคลื่อนกระบวนการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในอนาคต จึงต้องมีการเตรียมความพร้อมและทำความเข้าใจ ในการรับมือกับสถานการณ์ที่กำลังเปลี่ยนแปลงภายในอาเซียน ทั้งด้านการเมือง ความมั่นคงภายในประเทศและอาเซียน ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ เพื่อการรวมตัวไปในทิศทางเดียวกันของอาเซียนที่กำลังเกิดขึ้น

จิระ หงส์ลดารมภ์ (2557) กล่าวถึงการเตรียมความพร้อม ประเด็นที่ต้องรู้เกี่ยวกับ อาเซียน คือการที่สินค้าและบริการที่ตกลงกันแล้ว จะไม่มีการกีดกัน ประเทศใดเก่งก็สามารถไปขายสินค้าหรือบริการในประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มอาเซียนได้โดยไม่มีการกีดกัน แต่ขณะเดียวกันก็อาจเกิดการแข่งขันสูงจนธุรกิจบางอย่างจะหายไป การลงทุน ของประเทศใดมีความสามารถในการระดมทุนการเงินมากกว่าประเทศอื่น ก็เข้าไปลงทุนในประเทศเหล่านั้น ได้ยิ่งไปกว่านั้นยังเปิดโอกาสให้มีการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามประเทศอาเซียน ก็อาจจะมาทำงานแข่งกับคนไทยได้ คนไทยก็อาจจะตกงานได้ หากไม่พัฒนาทุนมนุษย์ ดังนั้นผู้นำท้องถิ่นต้องมีการปรับตัวเพื่อเตรียมความพร้อม สิ่งแรกก็คือ เข้าใจ ศึกษาให้อ่องแท้ ว่าโอกาสที่เกิดขึ้นมีอะไรบ้าง อยู่ที่ว่าผู้นำจะฉกฉวยอย่างไร การปรับตัวที่สำคัญที่สุด ก็คือ เรื่องทัศนคติ คือ ประเทศไทยจะไม่เหมือนเดิม จะเป็นประเทศที่ต้องอยู่ร่วมกับประเทศอื่น ๆ อีก รวม 10 ประเทศ – ผู้นำท้องถิ่นไม่ใช่แค่ผู้นำของอำเภอหรือตำบล ในประเทศไทยอีกต่อไป จะต้องเป็นผู้นำในชุมชนเดียว (One Community) คือ ชุมชนอาเซียน ดังนั้นต้องรักษาภูมิปัญญาและรากเหง้าหรือความเป็นตัวตนของท้องถิ่นไทย เพราะถึงจะเป็นชุมชนอาเซียน แต่เราก็ต้องคงไว้ที่ภูมิปัญญาและรากเหง้าความเป็นตัวตนของท้องถิ่นไทย ของแต่ละท้องถิ่น ซึ่งในอนาคตก็จะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น หากมีบริหารจัดการที่ดี ต้องพัฒนา “คนไทย” ให้ “สื่อสาร” ภาษาอังกฤษและภาษาอาเซียนได้ ท้องถิ่นต้องพร้อมมากขึ้นในเรื่องภาษา ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาอาเซียน และยิ่งไปกว่านั้นภาษาคอมพิวเตอร์ ที่จะค่อยแลกเปลี่ยนกับชาวอาเซียนด้วยกัน

ด้านการศึกษา ต้องสนับสนุนให้โรงเรียนภายใต้การดูแลของ อบจ. / เทศบาล และอบต. สนใจการพัฒนาภาษาต่างประเทศ ทั้งอังกฤษ และ ภาษาอื่น ๆ เพื่อสร้างทุนมนุษย์ของประเทศไทยให้มีความสามารถเรื่องภาษาให้ได้โดยเร็วที่สุด การปรับตัวที่สำคัญอีกเรื่องหนึ่ง คือ ความใฝ่รู้ สร้างให้ท้องถิ่นเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ เปิดเวทีให้ชาวบ้านได้มีโอกาสได้แลกเปลี่ยนกันไม่ใช่ผู้นำสั่งการให้ทำตามสั่งอย่างเดียว ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ ของท้องถิ่นก็ต้องมีความใฝ่รู้ด้วย และต้องมีเจ้าหน้าที่ดูแลกิจกรรมเกี่ยวกับ “อาเซียน” เป็นพิเศษ อย่างเช่นรู้เขา รู้เรา ตีตลาด สถานการณ์ เหตุการณ์ ที่เกี่ยวข้องกับอาเซียน การพัฒนาคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์หรือทุนมนุษย์ของข้าราชการท้องถิ่น รวมทั้งประชาชน เกษตรกร และธุรกิจในระดับชุมชน หรือ หลายๆ คนอาจเรียกว่า รากหญ้า

ต้องบริหารความเสี่ยงให้เป็น โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเดินสายกลาง มีความพอประมาณ มีเหตุมีผล มีภูมิคุ้มกันที่ดี มีคุณธรรม มีความรู้ รู้จริง อยู่กับความจริง อยู่ภายใต้ความสามารถที่จะจัดการได้ แผนปฏิบัติราชการหมายถึงแผนสี่ปีที่จัดทำโดยส่วนราชการซึ่งสอดคล้องกับแผนการบริหารราชการแผ่นดิน ในแต่ละปีงบประมาณส่วนราชการจะจัดทำแผนปฏิบัติราชการ ประกอบด้วยนโยบายการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงาน ประเมินการรายได้และรายจ่ายและทรัพยากรอื่นที่จะต้องใช้จ่าย โดยแผนปฏิบัติราชการจะต้องเสนอต่อรัฐมนตรี

ทั้งนี้หลังจากการปฏิรูประบบราชการในพ.ศ. 2545 ได้นำแนวคิดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เพื่อให้การบริหารราชการเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ จึงได้กำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดทำแผนปฏิบัติราชการไว้เป็นการล่วงหน้าโดยมีรายละเอียดของขั้นตอน ระยะเวลาและงบประมาณที่จะต้องใช้ในการดำเนินการของแต่ละขั้นตอน กำหนดเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของภารกิจ และตัวชี้วัดความสำเร็จของภารกิจ ส่วนราชการต้องจัดให้มีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการ โดยมีหลักเกณฑ์และวิธีการที่ส่วนราชการกำหนดขึ้น ซึ่งต้องสอดคล้องกับมาตรฐานที่ ก.พ.ร. กำหนด แผนปฏิบัติราชการที่เมื่อนำไปปฏิบัติแล้วเกิดผลกระทบต่อประชาชน ให้ส่วนราชการดำเนินการแก้ไขหรือบรรเทาผลกระทบนั้น หรือดำเนินการเปลี่ยนแผนปฏิบัติราชการให้เหมาะสม เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐและประโยชน์สุขของประชาชนซึ่งหมายถึง การปฏิบัติราชการที่มีเป้าหมายเพื่อให้เกิดความผาสุกและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ความสงบและปลอดภัยของสังคมส่วนรวม ตลอดจนประโยชน์สูงสุดของประเทศ โดยถือว่าประชาชนเป็นศูนย์กลางที่จะได้รับการบริการจากรัฐ

จะเห็นได้ว่า การเกิดขึ้นของประชาคมอาเซียนนั้นส่งผลกระทบโดยตรงที่ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องปรับตัว ซึ่งในการปฏิบัติราชการทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องมีการเตรียมพร้อม ซึ่งสามารถพิจารณาจากแผนปฏิบัติราชการของหน่วยงานนั้นๆนั้นเอง ดังนั้นจากที่กล่าวมาข้างต้นวัตถุประสงค์หลักของโครงการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. เพื่อสำรวจการเตรียมพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์ต่อปรากฏการณ์ท้องถิ่นข้ามท้องถิ่นในยุคโลกาภิวัตน์
2. เพื่อสังเคราะห์ภาพรวมการเตรียมพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์ต่อปรากฏการณ์ท้องถิ่นข้ามท้องถิ่นในยุคโลกาภิวัตน์

2. วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ (qualitative research) โดยใช้วิธีการพรรณนาวิเคราะห์ (descriptive research) โดยการศึกษาทบทวนวรรณกรรม ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องเน้นที่การกำหนดนโยบายของรัฐเป็นแนวทางในแผนปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์ สำหรับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลกระทำโดยการวิจัยเอกสาร (documentary research) ซึ่งเป็นการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง การเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in depth interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 19 แห่ง จำนวน 19 คนเมื่อได้รับข้อมูลทั้งสองประเภทแล้ว จะทำการกลั่นกรองและจำแนกข้อมูลให้ตรงตามวัตถุประสงค์ เพื่อทำการตีความวิเคราะห์และสังเคราะห์เชิงตรรกะ จากนั้นจึงมาเรียบเรียงและเสนอเป็นรายงานการวิจัยต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสัมภาษณ์ 1 ชุด โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check – List) ประกอบด้วยข้อมูลตำแหน่ง และ สถานที่ปฏิบัติงาน ส่วนที่ 2 เป็นสัมภาษณ์ 6 ข้อ ซึ่งออกแบบมาจากทฤษฎีท้องถิ่นข้ามท้องถิ่น

ขอบเขตด้านเวลาในการวิจัยคือ ภาคการศึกษา 2/2559 ขอบเขตด้านประชากร ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 19 แห่ง ได้แก่เทศบาลเมืองเพชรบูรณ์ เทศบาลตำบลท่าพล เทศบาลตำบลวังชมพู เทศบาลตำบลนงั่ว องค์การบริหารส่วนตำบลตะเภา องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโตก องค์การบริหารส่วนตำบลเสด็จ องค์การบริหารส่วนตำบลป่าเลา องค์การบริหารส่วนตำบลท่าพล องค์การบริหารส่วนตำบลดงมูลเหล็ก

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโคก องค์การบริหารส่วนตำบลชนไพร องค์การบริหารส่วนตำบลนาป่า องค์การบริหารส่วนตำบลนายมองค์การบริหารส่วนตำบลวังชมพู องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำร้อน องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยสะแก องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยใหญ่ และองค์การบริหารส่วนตำบลระวิง

3. สรุปผลการวิจัย

การปฏิรูประบบราชการในพ.ศ. 2545 ได้นำแนวคิดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยส่วนราชการซึ่งสอดคล้องกับแผนการบริหารราชการแผ่นดิน ในแต่ละปีงบประมาณส่วนราชการจะจัดทำแผนปฏิบัติราชการประกอบด้วยนโยบายการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงาน ประมาณการรายได้และรายจ่ายและทรัพยากรอื่นที่ต้องใช้ โดยแผนปฏิบัติราชการจะต้องเสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อให้การบริหารราชการเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ จึงได้กำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดทำแผนปฏิบัติราชการไว้เป็นการล่วงหน้าโดยมีรายละเอียดของขั้นตอน ระยะเวลาและงบประมาณที่จะต้องใช้ในการดำเนินการของแต่ละขั้นตอน กำหนดเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของภารกิจ และตัวชี้วัดความสำเร็จของภารกิจส่วนราชการต้องจัดทำให้มีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการ โดยมีหลักเกณฑ์และวิธีการที่ส่วนราชการกำหนดขึ้น ซึ่งต้องสอดคล้องกับมาตรฐานที่ ก.พ.ร. กำหนด แผนปฏิบัติราชการที่เมื่อนำไปปฏิบัติแล้วเกิดผลกระทบต่อประชาชน ให้ส่วนราชการดำเนินการแก้ไขหรือบรรเทาผลกระทบนั้น หรือดำเนินการเปลี่ยนแปลงแผนปฏิบัติราชการให้เหมาะสม เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐและประโยชน์สุขของประชาชนซึ่งหมายถึง การปฏิบัติราชการที่มีเป้าหมายเพื่อให้เกิดความผาสุกและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ความสงบและปลอดภัยของสังคมส่วนรวม ตลอดจนประโยชน์สูงสุดของประเทศ โดยถือว่าประชาชนเป็นศูนย์กลางที่จะได้รับการบริการจากรัฐแผนบริหารราชการแผ่นดินเป็นแผนที่ นำนโยบายของรัฐบาลที่แถลงต่อรัฐสภามาพิจารณาดำเนินการให้สอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และแผนพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ภายหลังจากการจัดทำแผนบริหารราชการแผ่นดินแล้ว ให้ส่วนราชการดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติราชการ โดยจัดทำแผนเป็น 2 ประเภท คือ แผนปฏิบัติราชการสี่ปีซึ่งเป็นแผนปฏิบัติราชการที่ส่วนราชการ (กระทรวง/กรม) จัดทำให้สอดคล้องกับแผนการบริหารราชการแผ่นดิน โดยจัดทำเป็นแผนที่สี่ปี เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ของรัฐบาล โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับ นโยบายการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงาน ประมาณการรายได้และรายจ่ายและทรัพยากรอื่นที่ต้องใช้ โดยส่วนราชการจะต้องจัดทำแผนปฏิบัติราชการเสนอต่อรัฐมนตรีภายในหกสิบวันนับแต่วันที่แผนการบริหารราชการแผ่นดินประกาศในราชกิจจานุเบกษาส่วนแผนปฏิบัติราชการแบบที่สอง คือ แผนปฏิบัติราชการประจำปีเป็นแผนปฏิบัติราชการที่ส่วนราชการ (กระทรวง/กรม) จัดทำ เพื่อแสดงให้เห็นถึงแผนที่ส่วนราชการจะดำเนินการในแต่ละปีงบประมาณ โดยส่วนราชการจะจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีก่อนเสนองบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยแผนปฏิบัติราชการประจำปีจะระบุนโยบายการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงาน รวมทั้งประมาณการรายได้และรายจ่ายและทรัพยากรอื่นที่ต้องใช้เสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติราชการจะต้องเสนอให้รัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ จากนั้นสำนักงบประมาณจะดำเนินการจัดสรรงบประมาณตามแผนปฏิบัติราชการนั้น เพื่อปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จในแต่ละภารกิจตามแผนปฏิบัติราชการ

การจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีจึงเป็นหน้าที่ที่สำคัญของทุกส่วนราชการ เพราะส่วนราชการที่มีได้เสนอแผนปฏิบัติราชการหรือแผนปฏิบัติราชการไม่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี สำนักงบประมาณจะไม่จัดสรรงบประมาณสำหรับภารกิจนั้นเพื่อให้ส่วนราชการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการประจำปี เมื่อมีการกำหนดงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามแผนปฏิบัติราชการแล้ว จะไม่สามารถโอนงบประมาณจากภารกิจที่กำหนดในแผนปฏิบัติราชการไปดำเนินการอย่างอื่นหรือนำไปใช้ในภารกิจใหม่ที่มีกำหนดในแผนปฏิบัติราชการ เพราะจะทำให้ภารกิจไม่บรรลุเป้าหมาย การโอนงบประมาณจะกระทำได้เมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติให้มีการปรับแผนปฏิบัติราชการ โดยการปรับแผนจะกระทำได้เมื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่าภารกิจนั้นไม่อาจดำเนินการตามวัตถุประสงค์ต่อไปได้ หรือหมดความจำเป็นหรือไม่เป็นประโยชน์ หรือหากดำเนินการต่อไปจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเกิน

ความจำเป็น หรือมีความจำเป็นอย่างอื่นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ที่จะต้องเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของแผนปฏิบัติราชการเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติให้ปรับแผนปฏิบัติราชการแล้ว จะต้องดำเนินการแก้ไขแผนการบริหารราชการแผ่นดินให้สอดคล้องกันเมื่อสิ้นปีงบประมาณให้ทุกส่วนราชการจัดทำรายงานแสดงผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติราชการประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเมื่อนายกรัฐมนตรีพ้นจากตำแหน่ง ให้หัวหน้าส่วนราชการมีหน้าที่สรุปผลการปฏิบัติราชการและให้ข้อมูลต่อนายกรัฐมนตรีคนใหม่ ตามที่นายกรัฐมนตรีคนใหม่ สั่งการ ทั้งนี้ เพื่อนายกรัฐมนตรีคนใหม่จะได้ใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณากำหนด นโยบายการบริหารราชการแผ่นดินต่อไป(วรเดช จันทรศร, 2544) แผนปฏิบัติราชการในระดับท้องถิ่นปัจจุบันยังต้องคำนึงถึงสถานะท้องถิ่นในกระแสโลกาภิวัตน์เอื้ออำนวยแก่ กระแสชุมชนท้องถิ่น การเมืองภาคประชาชน ที่ไม่จำเป็นต้องพึ่งพิงรัฐบาลไปเสียทุกเรื่อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นตัวจักรสำคัญในกระบวนการสร้างสำนึกชุมชนอย่างยั่งยืนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นหน่วยทางการปกครองที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ย่อมหลีกเลี่ยงไม่พ้นที่จะต้องศึกษาทำความเข้าใจผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับท้องถิ่นของตน ยิ่งกับในสังคมไทยยุคที่ก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ย่อมส่งผลกระทบมาสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้กลายเป็นที่พึ่ง เป็นแหล่งข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นไทยไม่เกิดความเสียหายเปรียบในการแข่งขันทางเศรษฐกิจกับประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคอาเซียน

รัฐนภา ยรรยงเกษมสุข(2559) กล่าวว่า แม้ปัญหาของเศรษฐกิจทุนนิยม เทคโนโลยีการสื่อสาร และโลกาภิวัตน์จะทำให้ผู้คนหันกลับมาสนใจท้องถิ่น และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน โลกาภิวัตน์ทำให้เกิดกระแสการไหลหาอดีต แต่ด้วยความไม่เข้าใจถึงที่มาและตัวตนที่แท้จริงของท้องถิ่น บวกกับอิทธิพลของสื่อและการตลาดที่อยู่ในเมืองที่เสกสื่อในขณะที่คนที่อยู่ในท้องถิ่นก็ได้รับผลกระทบจากโลกาภิวัตน์ แต่ด้วยความไม่รู้ว่าจะพ้นจากโลกาภิวัตน์ และเศรษฐกิจแบบทุนนิยมได้อย่างไร จึงปรับเอาวัฒนธรรมและวิถีชีวิตเข้าสู่ระบบตลาดและแปลงให้กลายเป็นสินค้า ซึ่งก่อนหน้านี้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องมีแผนการปฏิบัติราชการที่ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกาภิวัตน์ในปัจจุบันด้วยเช่นกันกรอบทฤษฎีหนึ่งสำคัญของสำนักหลังอาณานิคม (postcolonialism) ที่มีอิทธิพลสำคัญในการศึกษารัฐศาสตร์ทั้งด้านการเมืองการปกครอง และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ในประเด็นโลกาภิวัตน์ คือ ทฤษฎีท้องถิ่นข้ามท้องถิ่น (translocality) ของอรชุน อัฟพาตุรีย โดยเขาเสนอว่า โลกาภิวัตน์ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสำคัญใน 5 มิติ ดังนี้ (Appadurai, 2000).

1. มิติทางชาติพันธุ์ (ethnoscapes) โลกาภิวัตน์ได้สร้างกระแสการไหลเวียนและเคลื่อนย้ายของผู้คนไปทั่วโลก เช่น นักท่องเที่ยว ผู้อพยพข้ามถิ่น ผู้ลี้ภัย แรงงาน ฯลฯ
2. มิติทางเทคโนโลยี (technoscapes) โลกาภิวัตน์ก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเครื่องจักร โรงงานสินค้าและบริการต่างๆ ทั้งที่เป็นของบริษัข้ามชาติ บริษัทแห่งชาติและหน่วยงานของรัฐบาล
3. มิติทางการเงิน (finanscapes) โลกาภิวัตน์ทำให้เกิดการไหลเวียนอย่างรวดเร็วของเงินตราในตลาดการเงิน ตลาดหุ้น และการลงทุนข้ามชาติ
4. มิติทางสื่อมวลชนและข่าวสารข้อมูล (mediascapes) โลกาภิวัตน์ทำให้เกิดการเดินทางของข้อมูลข่าวสาร และภาพลักษณ์ผ่านสื่อมวลชนชนิดต่างๆ เช่น เครือข่ายโทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ หนังสือพิมพ์ วารสาร ฯลฯ
5. มิติทางอุดมการณ์ (ideoscapes) โลกาภิวัตน์สร้างกระแสความนิยมอย่างแพร่หลายของแนวคิดและอุดมการณ์ข้ามพรมแดนรัฐชาติ โดยเฉพาะแนวคิดและอุดมการณ์อันเป็นผลผลิตของการปฏิวัติภูมิปัญญาของตะวันตก เช่น ประชาธิปไตย เสรีภาพความเสมอภาค ความยุติธรรม สวัสดิการสังคม สิทธิมนุษยชน สิทธิสตรี การอนุรักษ์สภาพแวดล้อม เป็นต้น

ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องวางแผนบนความตระหนักว่า โลกาภิวัตน์ทำให้ความแตกต่างของอุดมการณ์ทางการเมืองและเศรษฐกิจลดความสำคัญลง สิ่งที่ปรากฏให้เห็นเด่นชัด คือ การลดความสำคัญของวัฒนธรรมรัฐชาติ แต่กลับเกิดสำนึกท้องถิ่นนิยมย่อยต่างๆ ปรากฏรูปแบบชัดเจนมากขึ้นจนเกิดการยอมรับความคิดเรื่องความหลากหลายทางวัฒนธรรม การขยายตัวของเศรษฐกิจการตลาดข้ามชาติมีผลในการลดบทบาทของรัฐชาติในการปกครองรูปแบบการบริหารปกครองจึงต้องปรับเปลี่ยนจากการปกครองในระบบ “ผู้ปกครองผู้ใต้ปกครอง”

มาเป็นระบบการบริหารจัดการโดยประชาชนบนพื้นฐานความแตกต่างของกลุ่มชนเนื่องจากความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเมื่อสังคมสมัยใหม่ที่เป็นสังคมที่หลากหลาย ซับซ้อนและมีพลังพลวัต วิธีการบริหารจัดการก็จำเป็นที่จะต้องหลากหลาย ซับซ้อนในรูปเครือข่ายและเชื่อมโยงหลายทิศทาง องค์กรสังคมที่เกิดขึ้นจากหลายรูปแบบน่าจะเป็นกลุ่มองค์กรที่มีพลังเข้ามามีบทบาทกระทบต่อการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแทนองค์กรรัฐชาติ ซึ่งเป็นสิ่งที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องตระหนักและเตรียมรับมือ

ศุภสวัสดิ์ ชีวาลัย (2555) กล่าวถึงการที่ท้องถิ่นต้องปรับตัว การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนนับเป็นโอกาสขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะของบประมาณเพิ่มเติม เพื่อพัฒนาการจัดบริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ทางเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม ในภาพรวม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะในเขตเมืองมีความจำเป็นจะต้องปรับตัวในด้านต่างๆ ทั้งการประสานความร่วมมือกับส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจอื่นๆ ในการปรับบทบาทภารกิจ การพัฒนาความรู้ความสามารถทางด้านภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ รวมถึงภาษาอาเซียน การปรับปรุงโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในบางพื้นที่ เช่น ในพื้นที่จังหวัดชายแดนหรือจังหวัดที่มีแรงงานต่างชาติดำเนินการจำเป็นต้องมีฝ่ายหรือกองวิเทศสัมพันธ์เพื่อให้สามารถปรับตัวและรับมือกับการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการขยายตัวของการลงทุนภายในท้องถิ่น เช่นการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมและขนส่ง ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการผลิต เช่น ไฟฟ้า ประปา ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจำเป็นต้องประสานขอความร่วมมือกับส่วนราชการ อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง พัฒนาส่งเสริมทางด้านเศรษฐกิจ ทบทวนถึงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลและช่วยเหลือธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมภายในท้องถิ่นรวมถึงวิสาหกิจชุมชน เช่น ทบทวนนโยบายและบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการลงทุนภายในท้องถิ่น จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กำหนดแผนและมาตรการป้องกันและบรรเทาวิฤตภัยทางด้านสิ่งแวดล้อม บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวมทั้งทบทวนขอบเขตอำนาจหน้าที่ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ควรมีแนวทางหรือนโยบายที่ชัดเจนในเรื่องต่างๆ อาทิ การป้องกันโรคระบาดและการจัดการสาธารณสุขขั้นมูลฐาน การจัดการศึกษาให้กับลูกหลาน การบริหารจัดการเรื่องแรงงานต่างชาติดำเนินการในประเทศไทย และการจัดสวัสดิการให้แก่แรงงานอพยพผลกระทบ แนวทางการปรับตัว อาจต้องมีบทบาทหน้าที่ในเรื่องการเฝ้าระวังปัญหาด้านอาชญากรรมมากขึ้น ในบางพื้นที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจำเป็นต้องพัฒนาระบบและจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานอพยพร่วมกับราชการส่วนกลางเพื่อนำมาใช้ในการเฝ้าระวัง ในบางกรณี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจต้องร่วมกับชุมชนในการกำหนดกติกาและหลักเกณฑ์ของชุมชนสำหรับแรงงานต่างชาติดำเนินการจัดทำข้อมูลที่เป็น สาหรับแรงงานต่างชาติดำเนินการเป็นภาษาอังกฤษ หรือภาษาอาเซียนอื่นๆ

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย เมื่อสำรวจการเตรียมพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์ต่อปรากฏการณ์ท้องถิ่นข้ามท้องถิ่นในยุคโลกาภิวัตน์ –จากการสัมภาษณ์เชิงลึกนั้น คำตอบจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญก็ไม่ได้ตรงตามทฤษฎีไปเสียทั้งหมด ซึ่งในการนี้เป็นหน้าที่ของคณะผู้วิจัยต้องอ่านตีความคำตอบอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งผลของการตีความทำให้สัมภาษณ์คณะผู้วิจัยขอแสดงผลตามตารางดังนี้

มิติ อปท.	มิติทางชาติพันธุ์	มิติทางเทคโนโลยี	มิติทางการเงิน	มิติทางสื่อฯ	มิติทางอุดมการณ์
ท.เมือง เพชรบูรณ์	✓	✓	✓	✓	✓
ทต. ท่าพล	✓	✓		✓	✓
ทต.วังชมภู	✓	✓		✓	
ทต.นาไร่		✓	✓	✓	
อบต. ตะแบะ		✓		✓	
อบต. บ้านโตก		✓	✓	✓	
อบต. สะเดียง	✓	✓	✓	✓	✓

อบต. ป่าเลา	✓	✓	✓	✓	✓
อบต. ท่าพล	✓	✓		✓	
อบต. ดงมูลเหล็ก	✓	✓			
อบต. บ้านโคก		✓	✓	✓	✓
อบต. ชอนไพร		✓		✓	
อบต. นาป่า		✓		✓	
อบต. นಾಯม		✓		✓	✓
อบต. วังชมภู	✓	✓	✓	✓	
อบต. น้ำร้อน		✓		✓	
อบต. ห้วยสะแก		✓		✓	
อบต. ห้วยใหญ่		✓		✓	
อบต. ระวีง		✓		✓	
รวม	8	19	7	18	6

ตารางที่ 1 ผลการสำรวจการเตรียมพร้อมต่อสถานะท้องถิ่นข้ามท้องถิ่นจาก 19 อบต.

จากตารางพบว่าในภาพรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์มีการเตรียมพร้อมต่อสถานะท้องถิ่นข้ามท้องถิ่นในมิติทางเทคโนโลยีมากที่สุด รองลงมาคือมิติทางสื่อมวลชนและข่าวสารข้อมูล ส่วนมิติทางชาติพันธุ์มิติทางการเงิน และ มิติทางอุดมการณ์มีจำนวนพอๆกัน และจะสังเกตได้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์เห็นความสอดคล้องระหว่างมิติทางเทคโนโลยีมากที่สุด และมิติทางสื่อมวลชนและข่าวสารข้อมูล กล่าวคือจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญมักเชื่อมโยงความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเข้ากับการรับรู้ข่าวสารของประชาชน โดยโครงการที่ปรากฏในแผนปฏิบัติการที่เป็นรูปธรรมมักเป็นการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแอปพลิเคชัน คอมพิวเตอร์ หรือโทรศัพท์ในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลของภาครัฐสู่ประชาชน อย่างไรก็ตามก็ยังคงมีการใช้เอกสารแผ่นพับ หรือระบบเสียงตามสาย รวมถึงการประชาสัมพันธ์ผ่านเจ้าหน้าที่ปกครอง อาทิ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านร่วมด้วย สอดคล้องกับรุ่งนภา ยรรยงเกษมสุข(2559) ที่ว่าแม้เศรษฐกิจทุนนิยม เทคโนโลยี การสื่อสาร และโลกาภิวัตน์จะทำให้ผู้คนหันกลับมาสนใจท้องถิ่น และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน แต่ก็ทำให้เกิดกระแสการโยกย้ายถิ่น

ที่ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์ไม่เห็นความเชื่อมโยงระหว่างมิติทั้งสองด้านแรกกับมิติด้านการเงิน และอุดมการณ์ ซึ่งตามทฤษฎีของอัทธพาศุรียันั้น การเคลื่อนที่ของเงิน และการสร้างอุดมการณ์ความเชื่อเดียวกันจะแฝงมากับมิติทางเทคโนโลยีและสื่ออยู่เสมอ เหตุผลส่วนหนึ่งที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์ไม่เห็นความเชื่อมโยงนี้ก็เพราะมองว่ามิติการเงินนั้นเป็นเรื่องของระบบเงินออนไลน์ หรือตลาดหุ้น ที่ยังไม่ส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่ ส่วนมิติชาติพันธุ์นั้นจะพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์ที่เห็นความสำคัญของมิตินี้จนบรรจุในแผนปฏิบัติการเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตศูนย์กลางที่มีความเป็นเมืองมากกว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น รวมถึงมีความหนาแน่นและการเคลื่อนย้ายของผู้คนมากกว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นสอดคล้องกับ ศุภสวัสดิ์ ชัชวาลย์ (2555) ที่กล่าวว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตเมืองอาจจำเป็นต้องพัฒนาระบบและจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานอพยพร่วมกับราชการส่วนกลางเพื่อนำมาใช้ในการดำเนินงานจำเป็น ในบางกรณี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจต้องร่วมกับชุมชนในการกำหนดกติกาและหลักเกณฑ์ของชุมชนสำหรับแรงงานต่างชาติ จัดทำข้อมูลที่เป็น สำเนาสำหรับแรงงานต่างชาติเป็นภาษาอังกฤษ หรือภาษาอาเซียนอื่นๆ

ดังนั้นเมื่อนำข้อมูลมาสังเคราะห์ภาพรวมการเตรียมพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์ต่อปรากฏการณ์ท้องถิ่นข้ามท้องถิ่นในยุคโลกาภิวัตน์ จะพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน

อำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์มีการเตรียมพร้อมต่อสภาวะท้องถิ่นข้ามท้องถิ่นในมิติทางเทคโนโลยีมิติทางสื่อมวลชน และข่าวสารข้อมูลเป็นสำคัญ แต่ยังไม่เล็งเห็นความสำคัญของสภาวะท้องถิ่นข้ามท้องถิ่นในมิติทางชาติพันธุ์มิติทางการเงิน และ มิติทางอุดมการณ์ มากเท่าที่ควร

4. สรุปและเสนอแนะ

ภาพรวมการเตรียมพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์ต่อปรากฏการณ์ท้องถิ่นข้ามท้องถิ่นในยุคโลกาภิวัตน์ จะพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์มีการเตรียมพร้อมต่อสภาวะท้องถิ่นข้ามท้องถิ่นในมิติทางเทคโนโลยี มิติทางสื่อมวลชนและข่าวสารข้อมูลเป็นสำคัญ แต่ยังไม่เล็งเห็นความสำคัญของสภาวะท้องถิ่นข้ามท้องถิ่นใน มิติทางชาติพันธุ์ มิติทางการเงิน และ มิติทางอุดมการณ์ มากเท่าที่ควรและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์มีความตื่นตัวต่อปรากฏการณ์ท้องถิ่นข้ามท้องถิ่นในยุคโลกาภิวัตน์มากกว่าปรากฏการณ์ท้องถิ่นอื่น โดยเฉพาะกับมิติทางชาติพันธุ์

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้จากการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์ยังไม่ได้มีความเข้าใจอย่างชัดเจนต่อปรากฏการณ์ท้องถิ่นข้ามท้องถิ่นในยุคโลกาภิวัตน์จึงควรมีการเผยแพร่ข้อมูลส่วนนี้ผ่านการจัดอบรม หรือสัมมนาวิชาการ เพื่อที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเตรียมพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์ต่อปรากฏการณ์ท้องถิ่นข้ามท้องถิ่นในยุคโลกาภิวัตน์ ทั้งนี้รวมถึงควรมีการศึกษาวิจัยในเชิงปริมาณต่อปัจจัยของความเป็นเมืองที่ส่งผลต่อการระลอกถึงปรากฏการณ์ท้องถิ่นข้ามท้องถิ่นในยุคโลกาภิวัตน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์ หรือศึกษาเปรียบเทียบกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆร่วมด้วย

5. เอกสารอ้างอิง

- [1] จีระ หงส์ดารมภ์ (2557). “การเตรียมความพร้อม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สู่ประชาคมอาเซียน (AEC)”. บันทึกปาฐกถาแก่ กลุ่ม อบต. อบจ. เทศบาล และบุคลากรของกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น ในโครงการติดต่อราชการทางคำแก่ ผู้บริหารกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รอบรู้ AEC” ณ จังหวัดเชียงใหม่.เข้าถึงได้จาก :<http://www.dannok.go.th/?p=212>. (วันที่ค้นข้อมูล : 16 / ม.ค. / 60)
- [2] รุ่งนภา ยรรยงเกษมสุข. (2559). “โลกาภิวัตน์ ท้องถิ่นนิยม กับการโยกย้ายถิ่น”. วารสารเศรษฐศาสตร์การเมืองบูรพา. ปีที่ 2 ฉบับที่ 2, น. 1- 15.
- [3] วรเดช จันทรรต. (2544). แผนปฏิรูประบบราชการ : การสร้างการยอมรับและความสำเร็จในการนำไปปฏิบัติ. (กรุงเทพมหานคร : โครงการเอกสารและตำรา คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์).
- [4] ศุภสวัสดิ์ ชัชวาล. (2555, 3 พฤษภาคม). “ประชาคมอาเซียนกับการปกครองท้องถิ่นไทย”. บันทึกปาฐกถา ณ ห้องประชุม กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร. เอกสารการประชุมสถาบันพระปกเกล้า.
- [5] Appadurai, Arjun. (2000). *Modernity At Large: Cultural Dimensions of Globalization*. Minneapolis: University of Minnesota Press.